

Kurtuluş Savaşları Cephesinde ...

Kolombiya Halkının Mücadelesi Yenilmez

Kolombiya Halk Kurtuluş Ordusu Kuvvetleri ... Kolombiya Halk Kurtuluş Ordusu Kuvvetleri ...

ve halk iktidarının kurulmasında vazgeçilmez bir araç olarak görüldü. ...

teori yolunu aydınlatıyor

İSPANYA'DAKİ LİBERALLEŞME MASALI, MONARŞİST-FAŞİST REJİMİNİ KANLI ve BASKINCI NİTELİĞİNİ GİZLEYEMEZ

Amerikan emperyalizminin uşağı Juan Karlos'un ...

İspanya halkı, monarşist faşist rejimin liberalleşme masalıyla aldatılmıştır. ...

İspanya halkı, demokrasist rejim açılma fırsatı ...

Faşizm, vahşi ve kanlı bir kaçıp yitme ...

HALKIN KURTULUŞU

Demokrasi Nedir?

-2-

BİR DEMOKRASİSİZ VE FAŞİZM ERDEN İŞÇİLERİNİ PATRON KİŞİ GÜNÜ SOKAĞA ATTI

FAŞİZM BURJUVAZİYİ KURTARABİLDİ Mİ? ASLA! HEPMİZİN BİLDİĞİ GİBİ, FAŞİST DİKTATÖRLÜKLER TEKER TEKER YIKILDI, YIKILMAYA DEVAM EDİYOR. İSÇİ SINIFI VE EZİLEN HALKLAR KAZANDIKLARI HER YENİ ZAFERLE BURJUVAZİYİN VE ONU KANLI DİKTATÖRLOGO FAŞİZMİN EBEDİYEN YOLU OLMASINI, İNSANLIGIN SÖMÜRÖZ VE BASKISIZ BİR TOPLUMSAL DOZENE KAVUSMASINI HER GÜN BİRAZ DAHA YAKLAŞTIRIYOR.

bi, en mükemmel şekilde bile burjuva demokrasisi, daha sonra, güdük, sahte ve iki yüzlüdür. ...

FAŞİZM EMPERVALİST DÖNEMİN URUNUDUR.

20. yüzyıla girilmesiyle birlikte kapitalizmin rekabetçi dönemi kapanmış. ...

İste emperyalizm denilen bu aşamada kapitalizm, ilgili iyileşme periyoduna giriyor. ...

Bu şartlarda ve gelişmelerin ö-zellikli şiddetlendirmesi ...

Peki, faşizm burjuvaziyi kurtarabildi mi? Asla! Hepimizin bildiği gibi, faşist diktatörler teker teker yıkıldı, yıkılmaya devam ediyor. ...

Faşizm karşı savaşta hiç bir başarıya ulaşamadı. ...

Faşizm karşı savaşta hiç bir başarıya ulaşamadı. ...

KURTULUŞUN ANCAK SOSYALİZME GERÇEKLEŞECEĞİNİN BİLCİNDE OLAN DEVRİMCI PROLETARYA, BUNUN İLK ADIMININ DEMOKRATİK DEVRİM OLDUĞUNU BİR AN BİLE UNUTMAZ. ...

Kurtuluşun ancak sosyalizme gerçekleştireceğinin bilincinde olan devrimci proletaryaya, bunun ilk adımı olan demokratik devrim olduğunu bir an bile unutmaz. ...

FAŞİZM EMPERVALİST DÖNEMİN URUNUDUR.

20. yüzyıla girilmesiyle birlikte kapitalizmin rekabetçi dönemi kapanmış. ...

İste emperyalizm denilen bu aşamada kapitalizm, ilgili iyileşme periyoduna giriyor. ...

Bu şartlarda ve gelişmelerin ö-zellikli şiddetlendirmesi ...

Peki, faşizm burjuvaziyi kurtarabildi mi? Asla! Hepimizin bildiği gibi, faşist diktatörler teker teker yıkıldı, yıkılmaya devam ediyor. ...

Faşizm karşı savaşta hiç bir başarıya ulaşamadı. ...

Faşizm karşı savaşta hiç bir başarıya ulaşamadı. ...

ERDEN İŞÇİLERİNİ PATRON KİŞİ GÜNÜ SOKAĞA ATTI

Halkın Kurtuluşu Gazetesi

Halkın Kurtuluşu Gazetesi

Halkın Kurtuluşu Gazetesi

Halkın Kurtuluşu Gazetesi

Halkın Kurtuluşu Gazetesi

Halkın Kurtuluşu Gazetesi

Halkın Kurtuluşu Gazetesi

Halkın Kurtuluşu Gazetesi

Halkın Kurtuluşu Gazetesi

TÖB-DER İçindeki Devrimci Muhalefet Güçleniyor

YAŞANILYOR YURTSEVER ÖĞRETMENLERİN DEVRİMCI BİRLİĞİ!

Bir ben miyim, bir sen misin kardeşim? Devrim için gencecikler ölüyor Vietnam'da, Kamboçya'da, Laos'ta Yür milyonlar koşa koşa geliyor.

Bir dünya kavrayış sosyalist yolu Başmısızlık için ayakta Oldu Sebeter oluyor işçiler köylü Kızıl kanlar coşa coşa geliyor.

Diyalektik bilim doğa bizimle Açan tomuruk bahar yaz ile Bilmde tenere Servet sağ ile Devrim için çala çala geliyor.

S.KILIÇ

HALKIN KURTULUŞU GAZETESİNE

TÖB-DER Genel Merkez yöneticilerine muhalefet eden şubeler, muhalefet birliği'ni sağlamak amacıyla, şubelerinde bulunan devrimci öğretilerini ve faaliyetlerini yayınlamaya başladılar. ...

Not: Yavuzeli hayatında başkarlar diler, bu haberle birlikte bildirgenin yayınlanmasını dileriz.

Yurtsever devrimci birlik adına TÖB-DER Gaziantep şubesi başkanı M.Keçi ÖN

Bis yurtsever, devrimci Öğretmenlere de düşünün Öğretmenler ABD Emperyalizminin karşıtıdır. ...

"BAGIRACIĞIM BOTUN DONYA SESİMİ DUYUSUN ÇOK ÇEKİTKİ YETER ARTIK"

"Bize Ne Yapmış Şimdiye Kadar Bu Devlet"

Öndür müdürüm var. Hiç bir gelirim bir zardan gelmiyor. Ben parçalık yapayorum. ...

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

DEVİMCI İŞÇİLER

TOPLU SÖZLEŞME GÖRÜŞMELERİNDE NELERE

DİKKAT ETMELİYİZ ?

İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

Geçen sayımızda toplu sözleşme görüşmelerine nasıl hazırlanmamız gerektiğini anlatmaya çalıştık. İşçilerle patron arasındaki ücret pazarlığında, işçilerin tam bir birlik ve dayanışma içinde iş bırakmaya hazır olması gerektiğini de en önemli nokta olarak tesbit etmiştik. İş bırakmaya, greve hazır olmalıyız. Çünkü patron en çok fabrikasında işin durmasından korkar. İş bırakıldığı, meta üretilmediği için kârın azalacağı, köle gibi çalıştırdığımız işçilerin kendi güçlerini anlayıp bundan sonra da bana baş kaldırmaya devam edecekleri diye korkar. Kendi fabrikalarında ücretleri, sosyal hakları, iş garantileri için mücadele eden işçiler iktidara karşı da mücadele ettiklerini öğrenince, işçilerin, bir gün burjuvazinin iktidarını devirip kendi iktidarını kuracaklarından korkar. İşte bunun için patronlar bin türlü yolla işçilerin mücadelesini bötme ve yok etmeye çalışırlar.

Öyleyse birincisi; toplu sözleşmeler yaklaşıldığında patronun en isteyeceğini bilmeliyiz. Sendikamızın taleplerimizi doğru tesbit etmeye zorlamalıyız. Sendika yöneticileri toplu sözleşmesi yaklaşan işçilerle sık sık toplantılar yapmalıdır. Geçen toplu sözleşmedeki eksiklikler, uygulamaya maddeler tesbit edilmedi, istenen ücret zammı kararlaştırılmadı, iş güvenliği, işçi sağlığı ve iş garantisi konusundaki talepler bir bir ortaya konulmalıdır.

İster Türk-İş'e, ister DISK'e, isterse başkasına bir sendikaya üye olan sendika yöneticilerini bizden habersiz, bizim taleplerimizi hiçe sayarak toplu sözleşme görüşmelerine oturmadan alıkoymalıyız.

İkincisi ve en önemlisi tam bir birlik içinde tek bir yumruk gibi iş bırakmaya hazır olmalıyız. Patron bilmediği ki, isteklerimizi kabul edip toplu sözleşmeye imzayı basmazsa taleplerimizi doğru tesbit etmeye zorlamalıyız. Sendika yöneticileri toplu sözleşmesi yaklaşan işçilerle sık sık toplantılar yapmalıdır. Geçen toplu sözleşmedeki eksiklikler, uygulamaya maddeler tesbit edilmedi, istenen ücret zammı kararlaştırılmadı, iş güvenliği, işçi sağlığı ve iş garantisi konusundaki talepler bir bir ortaya konulmalıdır. İster Türk-İş'e, ister DISK'e, isterse başkasına bir sendikaya üye olan sendika yöneticilerini bizden habersiz, bizim taleplerimizi hiçe sayarak toplu sözleşme görüşmelerine oturmadan alıkoymalıyız.

Öyleyse bir kere daha görüyoruz ki sendikaların yönetimlerini sendika

agalarından temizlemek, insanca yaşamak için ücretini arttırmak isteyen, bütün işçilerin boyunlarının borcudur. İşçi sınıfı mücadelesinin büyük bir önemi ve kararlılıkla sürdürülen, işçilerin güvenini kazanmış işçi liderleri sendika yönetimine gelmedikçe sendika üyesi olmak fazla bir şey kazandırmaz.

TOPLU SÖZLEŞME GÖRÜŞMELERİNİN BÜTÜN İŞÇİLER KATILMALI MIDIR?

Toplu sözleşme görüşmeleri nasıl yürütülmeli, hangi talepler geri döndürülmesi gereken esas taleplerdir? Bunları konuşmadan önce bu günün birleşimi gereken bir meseleyi gözden geçirelim.

Ağaç Sanayii İşçileri Sendikası -ASİS üzülmeye göre işçiler, toplu sözleşme görüşmelerine topluca katılırlar. Böylece ASİS'e üye olan ağaç sanayi işçileri toplu halde sendika yöneticilerini ve işçi temsilcilerini patronla pazarlıkta denetlemek, gerektiğinde müdahale etmek imkanını buluyorlar. Her toplu sözleşme maddesi görüşmeye katılan işçilerin tümü tarafından onaylanarak kabul ediliyor. İşçileri toplu halde tam bir birlik içinde karşılarında görmek patronu korkutuyor. Patron sendika yöneticilerini ve işçi temsilcilerini satın alma denemelerine girişmiyor.

TÜRK-İŞ VE DISK YÖNETİCİLERİNİN İŞÇİLERİN TOPLUCA TOPLU SÖZLEŞMEYE KATILMALARINDAN ÖZLERİ KOPUYOR.

İşte bütün bu nedenlerle DISK ve Türk-İş yöneticileri işçilerin toplu sözleşme görüşmelerine katılmalarını korkuyorlar. Çünkü o zaman işçiler bu sendika ağalarının gerçek yüzlerini göreceklerdir.

Gazetemizde de yazdığımız gibi, geçenlerde, ASİS'e üye ELKA'lı işçiler toplu sözleşme görüşmelerine katılacaklar ve disiplin kurulunda da işçilerin çoğunlukta olmasını istiyorlar diye ELKA işçilerini desteklediğini ilan etti. DISK yöneticileri gerçekçe olarak, işçilerin görüşmelerine katılmalarını çok sayıda işçi çalışan fabrikalarda imkansız olduğunu, yüzlerce işçinin katıldığı toplu sözleşme görüşmelerinde düzen sağlanamayacağı; toplu sözleşmelerde ancak tecrübeli ve bilgili yöneticilerin başarı sağlayabileceği görüşlerini ileri sürüyorlar. Gerçekten de bu görüşler akla yatkın gelebilir. Fakat DISK yöneticileri bu gerekçeler doğru olduğu ve bu gerekçeler benimsedikleri için böyle konuşuyorlar. Onlar asıl gerçek yüzlerinin böyle görüşmelerde açığa çıkmasından korktuklarını kaybetmekten korkuyorlar. DISK yöneticileri ASİS yöneticilerine ve ELKA işçilerine görünüşte böyle söylerken, işlerinden "siz de kim oluyorsunuz, sendika yöneticileri patronla toplu sözleşmeleri imzalar olur biter" diyorlar. Aslında DISK yöneticilerinin işçilerin görüşmelerine katılmalarını istemelerindeki gerçek sebep budur.

BÜTÜN İŞÇİLER; DISK'LI SENDİKA AĞALARINA KARŞI MÜCADELE EDEN ASİS'İN VE ELKA İŞÇİLERİNİN YANINDA YER ALMALIDIR!

Elbette bütün işçiler, sadece işçilerin toplu sözleşme görüşmelerine

katılmasını değil, disiplin kurulunda işçilerin çoğunlukta olmasını, sendika yöneticilerinin her dört yılda bir değiştirilmesini isteyen ASİS'in yanında DISK ağalarının karşısında olmalıdır. Çünkü ASİS'in sürdürdüğü bu mücadele yıllardır koltuklarından kıpırdamayan revizyonist DISK ağalarının gerçek yüzlerini açığa çıkarıyor, DISK içinde demokratik bir yönetim isteyen sesler yükseliyor.

DISK'li sendika ağalarına karşı mücadele yürüten ASİS'i desteklemeliyiz. Fakat bir taraftan da ASİS'in öne sürdüğü ilkelerin ne ölçüde doğru olduğunu tartışmalı, yanlışları varsa bunları açıkça göstermeli ve düzeltmeye çalışmalıyız.

İŞÇİLER TOPLU SÖZLEŞME GÖRÜŞMELERİNİN NASIL KATILMALIDIR?

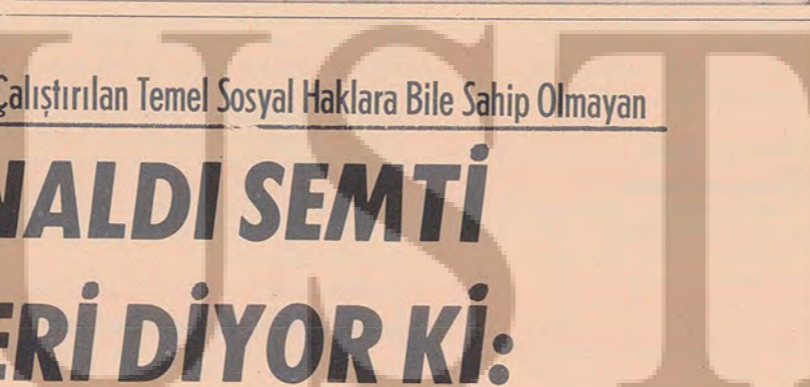
Biz, işçilerin sendikalarına, sendika yöneticilerine güvenmedikleri bir sendika anlayışını yanlış görüyoruz. İşçiler örgütlerine ve liderlerine güvenmelidirler. Sendika işçilerin uzun yıllar süren ekonomik mücadeleleri sonunda ortaya çıkan en mükemmel ekonomik mücadele örgütüdür. İşçiler sendika yöneticilerini en bilgili, en inancılı, mücadelede denememiş, tecrübeli arkadaşlarının arasından seçerler. Fakat çeşitli sebeplerle yanlışlıkla olabilecekleri gibi, yönetime seçilen bu kişiler yüksek ücret alırlar ve iyi de notlenmezler işçi sınıfı mücadelesinden vaz geçerler. Patronlara hizmet eden işçi aristokratları haline gelirler. Biz elbette böyle yöneticilere karşı mücadele etmeliyiz. Onları koltuklarından aşağıya etmeliyiz. Fakat bu böyledir diye, bugün Türk-İş ve DISK'e bağlı sendikaların çoğunluğunu yönetiminde böyle kişiler var diye, işçilere genel olarak sendika örgütlerine ve işçi liderlerine güven-sizliği aşılamamalıyız. Çünkü, gerçekten de en iyi toplu sözleşmeyi işçiler topluca imzalayamazlar. En iyi toplu sözleşmeyi işçilerin, arkasında tek bir yumruk gibi mücadeleye hazır beklidikleri bilgili tecrübeli, cesur ve kararlı işçi önderleri, sendika yöneticileri imzalar. Çünkü aksi olsaydı, sendika örgütleri varlık sebebi ortadan kalkardı.

ASİS'in işçilerin topluca görüşmelerine katılma ve sendika yöneticilerinin her dört yılda bir mutlaka değiştirilmesi ilkelerinde biz örgütü ve önderleri reddetmek kadar gidilecek temelli yanlışlar görüyoruz. Bir başka yazımızda bu konuya yeniden değineceğiz.

Şimdi şu soruya yeniden dönebiliriz: İşçiler toplu sözleşme görüşmelerine nasıl katılmalıdır?

Toplu sözleşme imzalanmadan her iş yerinde, bütün işçilerin, toplu sözleşme görüşmelerinin gidişinden haberi olmalıdır. Her görüşmede işçiler toplu sözleşme görüşmelerine daimi olarak katılan yöneticiler ve temsilcilerin dışında meseleyi en iyi kavrayabilecek arkadaşlarını seçerek gruplar halinde görüşmelere yollanmalı, her görüşmeden sonra durum katılanlar tarafından bütün işçilere toplantılar yapılarak anlatılmalıdır. Böylece hem toplu sözleşme görüşmelerini en iyi yürütebilecek olanlar yürütür, hem de işçiler yöneticilerini denetleme imkanını bulurlar.

(Devamı gelecek sayıda)

İşte İşçilerin Doğru Devrimci Mücadelesi ve İşte Revizyonizmin Gerçek Yüzü:

BAR-DER-İŞ'TE İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNDE

Türkiye Bağırsak ve Deri İşçileri Sendikası yalnız bu işkolunun değil, aynı zamanda Türkiye'nin en eski sendikalarından biridir. 1952 yılında kurulan bu sendika 2 yıl önce DISK'e katılmıştır.

BAR-DER-İŞ'İ KİM YÖNETİYORDU?

Bar-Der-İş'i 1970 yılından bu yana, kendilerini doldurmaktan başka bir düşüncesi olmayan, her toplu iş sözleşmesinde işçileri patrona satmakla tanıdığı BAHRİ HERİŞ yönetiyordu. BAHRİ HERİŞ bağırsak işverenlerinin en mutemet adamıdır. İşverenlerden aylık alarak, işçileri satarak sendika yöneticiliği yapmıştır. Bar-Der-İş, DISK'e katıldıktan sonra da bu durum değişmemiştir. Bağırsak işçileri, işçi sınıfının güçlenen devrimci mücadelesine karşın revizyonist sendika ağalığına karşı çıktılar. İşveren Aziz Turan da bu gidişi engellemek için kanusuz lokavt ilan etti.

Bağırsak işçileri sendika ağalarının tavrını diğer işyerlerindeki işçilere de aktarır, sorunlarını çözüm aradılar. Ve Beşler Sucuk Fabrikasında şunu öğrendiler:

Beşler Sucuk Fabrikası, gıda işkoluna giren bir işyeridir. Ancak işçiler sendikalarını Bar-Der-İş sendikasının üyesi sanıyorlar. Her ay 5 bin lira civarında aidat Bahri Heriş'in cebine giriyor. Bahri Heriş'e sorulduğunda alınan cevap daha da ilginç "sesinizi çıkarmayın, yoksa sendika batar."

optilon işçileri revizyonist sendika ağalarının ihanetine rağmen yılmadılar

●TEKSTİL SENDİKASININ REVİZYONİST YÖNETİCİSİ İŞÇİLERE "BİR DAHA SENDİKAYA GELMEYİN, YOKSA POLİS ÇAĞIRIRIM" DEDİ.

Ayazağa'da bulunan Optilon fermuar fabrikası işçileri revizyonist sendika ağalarının ihanetlerine rağmen sendikalaşma mücadelesini sürdürüyorlar.

Optilon'da 60 işçi çalışmaktadır. İşçiler Ekonomik-demokratik mücadelelerini daha güçlü olarak sürdürmek amacıyla sendikalaşma çalışmalarına başladılar. Devrimci sendika olarak bildikleri Tekstil sendikasının üye fişlerini işçilerine getirdiler. İlkünde 35 işçi üye oldu. İşçilerin uyanışından korkan patron önce 2 işçiyi isten çıkardı. Arkasından da arkadaşlarının isten atılmasına göz yummayıp direniş geçiren 18 işçiyi isten attı. İşçileri jandarma zoruyla fabrikadan çıkarttı. Ama, işçiler yılmadılar. Fabrika önünde direnişlerini sürdürdüler.

TEKSTİL SENDİKASININ BAŞINDAKİ REVİZYONİST SENDİKA AĞALARI DİRENİŞİ DES TEKLEMEDİLER.

İşçilere daha önce üye fişlerini veren Tekstil sendikasının başındaki revizyonist sendika ağaları direniş sahipleriyle görüşmelerine başladılar. Sendikaya gidip yaptıklarının hesabını soran işçileri küfür ve hakaretle karşıladılar. "Siz daha bizim üyemiz değilsiniz, 10 gün de nasıl olup ta bu kadar bilinçlendiniz. Aralıkta içeriye kalanların yarısını da üye yazsanız siz sendikaya kabul etmeyiz." diyerek işçilere "kendi başlarının çarelerine bakmalarına" söylediler. Revizyonist sendika ağalarından CEMAL adındaki biri gelen işçilere "Biz direniş-grev yaparız. Ama işçiler bizden habersiz yapamazlar. Yaparlarsa biz destekle-

meyiz. Hem bir daha sendikaya gelmeyin, gelişiniz polis çağırır tuturum sizi buradan" diyerek revizyonist sendika ağalığının yeni bir örneğini verdi.

Bütün bu ihanetler ve baskılar. Optilon işçilerini yıldıramadı. Ayazağa bölgesindeki diğer fabrikalarda çalışan işçilerinde desteğiyle gerilemediler. İşçiler yayınladıkları bildiriye şöyle diyorlar: İşçilerin bilinçlenmesinden korkan, bilinçlenmekte olan işçi sınıfının karşısına devrimci maskeleyi çıkıp, mücadelesini engellemeye çalışan bu tavır açıkça, karşıdevrimci olan, sendika ağalığı tavrıdır. Bu gerici tavrı tanyalım ve tanelim. Patronlara karşı mücadeleye ederken, sendika ağalarının ve sarı sendikaların çirkin yüzünü teşhir edelim.

SENDİKA AĞALIGINA SON!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!
SENDİKALARIMIZDAKİ SARI YÖNETİCİLERİ DEVİRELİM!
YAŞASIN İŞÇİ SINIFI DAYANIŞMASI!

PKD işçilerinin grevi devam ediyor

İşçilerin Grev Kararı Aldığı Gün Patron da Lokavt İlan Etti

Patron işçilerin saat ücretlerine istedikleri 5 TL, ZAMMI KABUL ETMEDİ

İstanbul, Demirkapı'da kurulu PDK (Pres, Döküm, Kromaj) fabrikasında çalışan 306 işçinin 26 Ocak günü başlattıkları grev büyük bir kararlılıkla sürmektedir. Bu grev PDK işçilerinin ilk grevidir. Ekonomik haklarını elde etmek için greve çıkan işçilerin hepsi DISK'e bağlı Maden-İş Sendikası'na üyelerdir. İşçilerin sosyal haklarının yanı sıra saat ücretlerine de 5 TL. zam istiyorlar.

Eylül başında başlayan toplu sözleşme görüşmelerinden önce ayın sonuna gelmesine rağmen bir sonuç alınmadı. Bunun üzerine işçiler 26 Ocak günü greve çıktılar. Aynı gün patron da lokavt ilan etti. Daha önce toplu sözleşme görüşmeleri devam ederken işçiler bir aya yakın bir süre üretimi durdurarak direnişlerdi.

Patron toplu sözleşme yapma süresini 28 aya çıkartarak 5 TL. zam istiyor.

Toplu sözleşmelerde ha önceleri iki yıllık olarak 1 Eylül'de imzalanıyordu. Şimdi patron bu süreyi 4 ay uzatarak

Bu patronların işçi sınıfını ve halkımızı azınca sömürmek için uygun yolları yollardan bir tanesidir. Ama başta işçi sınıfı olmak üzere halkımız bu sömürü ve zulm düzenini gerçek yüzünü kavramakta, kendi iktidarını kurma mücadelesini gün geçtikçe yükseltmektedir.

Havasız ve Güneş Yüzü Görmeyen Odalarda Günde 12 Saat Çalıştırılan Temel Sosyal Haklara Bile Sahip Olmayan

GAZİANTEP ÜNALDI SEMTİ DOKUMA İŞÇİLERİ DİYOR Kİ:

BOTON İŞÇİ KARDEŞLERİMİZE SESELENİYORUZ; KENDİMİZİ EZDİRMEK İÇİN BİRLEŞİP KENETLENEREK BU SÖMÜRÜ VE BASKILARA KARŞI KOYMALİYİZ. BİZ, BOTON ARKADAŞLARLA, BU SÖMÜRÜ VE BASKILARA KARŞI KOYMAK İÇİN BİRLEŞEREK, SIKICA KENETLENİP MÜCADELE ETMEYE KARAR VERDİK.

Unaldı semti dokuma işçileri HALKIN KURTULUŞU'na aşağıdaki cevapları verdiler:
H.K.- Hangi işyerinde çalışıyorsunuz?
Cevap- İşyerimizin ismini vermemi mahzurlu görüyoruz. Çünkü patron bize sigorta için boş kağıt imzalatıyor. Eğer gazetede adımızı ve kendi adını görürse bizi isten atar. Biz de isten atıl-

duğumuzda hiç bir sosyal hak alamayız.
H.K.- İşyerinde kaç kişi çalışıyor?
Cevap- Bizim işyerinde bir ustabaşı, on tane kalfa, beş çırak, iki tane çıkan kılimleri temizleyen kadın işçi, üç tane boyacı, bir tane de bekçi var. Toplam yirmi
H.K.- İşyerinde çalışma şartları nasıl?
Cevap- Çalıştığımız işyerini soruyorsanız çok kötü bir yerdir. Makinelerin komması için yan yana beş on tane oda var. Bu odaların uzunluğunda birde salon var. Kapıdan başka hava alacak hiçbir delik yok. Onun için hiç güneş almaz. İçerisi çok havasız ve rutubetlidir. Birde buna kılımın iplik tozlarını katarsanız varın siz hesap edin. Kış günleri bir tek soba yanar. Bu sobada salona kuruludur. Onun için de birtane hiç bir faydası olmaz. Kışın soğuktan, yazın sıcaaktan içerde durulacağı yok.
H.K.- Kaç saat çalışıyorsunuz ve ne kadar ücret alıyorsunuz?

Cevap- 12 saat çalışıyoruz. Ücreti kılım başına alırız. Patron ise bu kılimleri toptan satar. Birinci kalite kılımı toptan 850 liraya satar. Bundan 40 lira işçilik hakkı verir. İkinci kalite kılimleri toptan 425 liraya satar. Bundan 15 lira işçilik hakkı verir. Üçüncü kaliteyi 350 liraya satar. Bundan 12,5 lira verir. Dördüncü kaliteyi toptan 250 liraya satar. Bundan da 10 lira işçilik hakkı verir. İşçi ücretlerini bu şekilde kılımın kalitesine göre veriyor. Günde en fazla beş kılım işliyoruz. Bazen tezgah bozulur. İçerisinde bir hafta boş kalırız. Boş kaldığımız zamanlarda tezgahın başında bulunmak zorundayız. Bu boş geçen süre için bir kuruş daha alamayız. Çıraklar ise haftada 100 lira alırlar. Us tabasının ise ne kadar ücret aldığı bilmiyoruz. Bunu patronla ikisi kendi aralarında hallederler. Bir de patronun oğlu var. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi

ile bozduğumuz zaman bütün hırsını bizden çıkarır. Kılimleri kötü çıkarıyor diye bize süreklili küfreder.
MÜCADELEMİZİ VEREBİLECEK DEVRİMCI BİR SENDİKAYA KAVIT OLACAGIZ.
H.K.- Sigortalı mısınız? Kavıtlı olduğunuz bir sendika var mı?
Cevap- Sözde sigortalıyız. Ama mesela, bir aylık çalıştığımız günlerin içinde on gün en fazla onbeş gün sigortalı gösteriliyoruz. Tabii patron bunu hem az prim ödemek için hem de emekliyle ayırdığımız zaman alacağımız kidedemizi tamını bize az ödemek için yapıyor. Sendikamız yok. Sendikali olanları öğrendiği zaman patron hemen isten atar. Eğer bir sendikaya kayıt olsak sendikamızın varlığını ve rebileceği devrimci bir sendikaya kayıt olacağız.

Konuşma bittikten sonra bir işçi:
- Bir işçinin konuşması diye yaz dedi ve ka

Faşistlerin Sonu Nedir? Almanya'nın Başbuğu (Führer'i) Hitler'in sonu

ALMANYA'DA EKONOMİK VE SİYASİ BUNALIM

Birinci Emperyalist paylaşım savaşından yenilmiş olarak çıkan Almanya 1918 sonlarında derin bir ekonomik ve siyasi buhran açına düşmüştü. Yeni sömürgeler elde etmek amacıyla savaşa giren Alman tekelci burjuvazisi hem istediklerine kavuşmamış, hem de Versailles antlaşmasıyla ağır bir darbe yemişti. Sınıf mücadelesi gün geçtikçe sertleşiyor, işçi sınıfı ve yoksul köylülük yeni mevziler elde ediyordu. Alman işçi sınıfı Rosa Lüksemburg ve Karl Liebknecht gibi komünistlerin önderliğinde Münih ve Berlin'de ayaklandı. Kasım 1918'de Sovyet Cumhuriyeti'ni ilan etti. Büyük bir korkuya kapılan gerici sınıflar Sosyal-Demokrat'ların işçi sınıfına ihanetlerinden de yararlanarak Spartakist'lerin hareketini kanla bastırdı. R. Lüksemburg, K. Liebknecht ve binlerce komünist hunharca öldürüldü. Buna rağmen işçi sınıfının ve yoksul köylülüğün mücadelesini tamamen ezmediler. İşçiler ve köylüler; 8 saatlik işgünü, toplu sözleşmelerin gerçekleştirilmesi, işsizlik sigortası, "işyeri konseyleri" nin seçilme oluşturulması, gündelikçi köylülerin de sendikal örgütlenmesi ve toplu sözleşme yapabilmesi, işsizlik sigortasından yararlanma haklarını söke söke aldılar. Büyük sanayiciler macera düşkünlerinden, sabıkalılardan oluşan "mücadele birlikleri" kurmaya başladılar. Hitler'in Nasyonal Sosyalist Alman İşçi Partisi (Nazi) de bu örgütlerden biriydi.

HITLER'İN MÜNİH DARBEİ

Hitler, Nazi partisine girdikten sonra çeşitli dalaverelerle partinin başkanlığını eline geçirdi. Partisini güçlendirmek için her yola başvuruyordu. Kasım 1923'te Bavarya'nın karışık siyasi durumundan yararlanarak iktidarı ele geçirebileceğini umuyordu. Ama düzenlediği darbe başarısızlıkla sonuçlandı ve hapse atıldı. Hapisten çıktıktan sonra, iktidara gelebilecek için Sanayici'lerin Ordunun ve Kilise'nin desteğini kazanması gerektiğini düşünüyordu.

Kapitalizmin 1929'da başlayan kaçınlmaz buhranı Alman burjuvazisine büyük darbe indirdi. Kapitalistler bunaldıktan kurtulmak için, devletten, işçi ücretlerini indirmesini, toplu sözleşme sistemini kaldırmasını, sendikaların çöktürülmesini, özel teşebbüsün vergi muafiyeti ve devlet yardımı gibi yollarla desteklenmesi taleplerinde bulunuyorlardı. Büyük toprak sahipleri de "buhran yardımı" ve koruyucu gümrük tedbirleri istiyorlardı.

KAPİTALİSTLER KESENİN AĞZINI AÇIYORLAR.

Tekelci kapitalistler devletten bunları isterken bir yandan da çıkarlarına hizmet eden siyasi örgütleri güçlendirmeye çalışıyorlardı. Nazi partisinin büyük sanayiciler, bankerler ve büyük toprak sahiplerinden aldığı yardım çığırdaydı. Thyssen, Kirdorf, Bosch gibi tekelci burjuvalara sonradan Krupp da katıldı. Hitler, Deutsche Bank, Dresdener Bank, Commerz und Privat Bank gibi bankalardan da hatırı sayılır miktarlarda yardım görüyordu. Metalurji konsorsiyumunun sahibi E. Kirdorf 1 Mayıs 1936'da "Bütün hayatımı yeniden gözden geçirdiğimde, bana uzun bir ömür bahşeden ve böylece tam gerektiği bir anda sevdiğim Führer'imizin yardımına koşmana imkan veren tanıma nasıl şükredeceğimi bilemiyorum." diyor. Büyük sanayici, banker ve büyük toprak sahiplerinin maddi desteği sonucu Hitler 1930 Eylül seçimlerine, herbirinin altında özel birer araba olan bin konuşmacıdan bir yıl boyunca halka açık 1.000 toplantıya katılmalarıyla hazırlanabiliyordu.

Kommünistlerin Berlin Yürüyüşü - Temmuz 1932
Alman Kommünistleri, Nazilerin her türlü baskı ve terörüne rağmen mücadelelerini sürdürdüler.

Sosyalist Sovyetler Birliğine saldıran Faşist Alman Ordularına karşı yiğitçe savaşan Sovyet partizanlarından bir grup dinlenme sırasında. Alman işgali altında bulunan bölgelerde verilen partizan savaşına Kızıl Ordunun zaferini hazırladı.

ORDU VE POLİS DE NAZİ'LERİ DESTEKLİYOR.

Hitler başkan olduğunda Nazi Partisi Almanya'daki yüzlerce gerici örgütten biriydi. Hitler partisini güçlendirmek için her yola başvuruyordu. Katiller, kadın tüccarları, homoseksüel sapıklar, beyaz zehir düşkünüleri, sabıkalılar, onun için hepsi birdi. 1921 yılında bu adamlardan oluşan, vuru bir güç olarak "hicum takımları" S.A. ları kurdu. 1923 Ağustos'unda da "Muhafız Kolları" S.S.'ler kuruldu. S.A.'lar ve S.S.'ler grev ve direnişlere saldırıyor, işçi toplantılarını, mitingleri basıyor, komünistleri, ilericiileri, cumhuriyetçileri dövüyor, yaralıyor, öldürüyorlardı. İtalyan faşistleri gibi vur-kaç taktiğiyle hareket ediyorlardı. Genel kurmay Nazîlerin askeri bölgelerde talim yapmalarına izin verip, askeri öğretilerini bunların eğitimiyile gövrendirirdi. Polis Nazi'lerin saldırganlıklarına göz yumuyor, hakimler cumhuriyetçilere yüzlerce yıllık cezalar verirken Nazi'leri açıkça kayırıyorlardı. 1923 darbesiyle vatana ihanet suçunu işleyen Hitler, müebbed hapse mahkum edilmesi gerekirken, 9 ay sonra kefaletle tahliye edilme üzere 5 yıl hapse mahkum edilmişti. Devletin desteği Nazi'leri daha da saldırganlaştırıyordu. Amacıları kitleleri yıldırıp sindirmekti. Hitlerler daha sonraları "bizim gelişmemizi önleyebilecek bir tek tehlike vardı; hasmımızın bu gelişmemizin ilkesini, özünü kavraması ve daha ilk günden itibaren en gaddar bir şekilde, yeni hareketimizi çekirdeğini kurmasıydı." diyor. Goebbels ise "Eğer rakibimiz ne kadar zayıf olduğumuzu bilebilseydi bizi muhtemelen ufak ederdi. Çalışmalarımızı daha başından kana boğup ezdi." der.

NAZİLERİN KİTLELERİN GÖZÜNÜ BOYAMAK İÇİN YAPTIKLARI SAHTEKARLIKLAR.

Nazi partisi 1929'lara kadar oldukça yavaş geliştirdi. Kapitalizmin 1929'larda etkisi iyice artan genel bunaldıktan etkilenen sınıf ve tabakalardan Nazi partisi safılarına katılanlar giderek artmaya başladı. Naziler, ekonomik ve sosyal buhranın darberlerinden etkilenen orta ve küçük burjuvazinin taleplerine sahtekarca sahip çıkarak kitlelerin gözünü boyuyorlardı. Hitler, Nazi iktidarında işsizlerin iş sahibi olacağını, köylülere toprak dağıtılacağını fauzciliğini kaldırılacağını, Almanya'ya huzur

ve istikrar getireceğini vadeliyordu. G. Strasser adındaki Nazi önderi kitlelerin anti-kapitalist duygularını sömürmek için "Biz Nasyonal Sosyalistler kapitalizme ve emperyalizme karşı mücadele bayrağını açıyoruz." diyor. Naziler işçi sınıfını kandırmak için, azılı sosyalizm düşmanı olmalarına rağmen partilerinin adını Nasyonal Sosyalist Alman İşçi Partisi koymuşlardı. Goebbels "Bütün Almanya'nın, hatta bütün Avrupa'nın tek gerçek sosyalistleri bizleriz." diye başarıyordu. Naziler gençliği safılarına çekmek için "Güçlü Almanya" sloganlarıyla gençliğin heyecanlarını ve bunalmalarını sömürerek onları çeşitli isimlerdeki spor kulüpleri ve gençlik teşkilatlarında topluyorlardı.

FÜHRER (BAŞBUĞ) İKTİDARDA

Naziler bütün propogandalarında Almanya'yı buhrandan çıkaracak, onu dünyanın en güçlü, yenilmez ülkesi haline getirecek tek insanın Hitler olduğunu işliyorlardı. Führer Almanya'nın tek kurtarıcısıydı. Goering "Katolikler papaya, din ve manevi bütün meselelerde nasıl yanılmaz sayarlarsa, bizde aynı derin inançla Führer'in, halkın manevi ve sosyal ihtiyaçlarıyla ilgili her konuda yanılmazlığına inanırız." diyor. Tekelci burjuvalardan Thyssen daha 1922'de "Bizi bu sefaletten kurtaracak bir kurtarıcı bekliyoruz. Ama o nereden gelecek?" diyor.

Öte yanda Alman hakim sınıfları çıkarlarını koruyacak adaman, Hitler'in, adım adım iktidara yaklaşmasını destekliyorlardı. Hitler 30 Ocak 1933'de onbir sandalyesinden üçüne Nazilerin sahip olduğu bir hükümetin başkanı olarak Almanya'nın başına geçti. Başbakan yardımcısı Von Papen "Hitler'li köşeye sıkıştırdıklarından, kabinenin çoğunluğu, ordu ve yüksek dereceli memurlar gibi baskı grupları tarafından kolayca denetlenebileceğinden" söz ediyordu. Çok geçmeden olaylar, böyle düşünenlerin yanlıklarını gösterdi.

FAŞİST S.A. VE S.S.'LER "YARDIMCI POLİS" SA-YILIYORLAR.

Hitler, Goering gibi bas adamını Prusya işçileri bakanlığına getirmişti. Goering vakit geçirmeden bütün Nazi'lerin memurları polis kadrolarından atarak yerlerine denemmiş Nazileri getirdi. 4 Şubat'ta çıkarılan bir hükümet kararnameyle polise her

türlü muhalif gazeteyi ve açık toplantıları yasaklama yetkisi verildi. Bir başka kararla S.A.'lar ve S.S.'lerden kurulu 50.000 kişilik "yardımcı polis" örgütü kuruldu. Goering polise verdiği emirde "devlete karşı düşmanca davranışlara karşı acımadan silah kullanılmasını, kullanmayanların cezalandırılacağını" söylüyordu. Nazilerin terörü iyice azmıştı. Berlin'de gece evine dönen işçiler dövülüyor yada öldürülüyordu. Resmi rakamlara göre 30 Ocakla 5 Mart arasında 51 anti-faşist öldürüldü.

"KOMÜNİST İHTİLALİ HAZIRLANIYOR" PALAVRASININ ALTINDA YATAN GERÇEK.

Devlet dairelerini yahudilerden ve politik yönden istenmeyen kişilerden, yani Nazi olmayanlardan temizlemek için 7 Nisan 1933'de "Kamu Hizmeti Kariyerinin İslahı" adında bir yasa çıkarıldı. Hitler halkın gözünü korkutup, diktatörlüğünü sağlamlaştırmak için komünistlerin korkunç bir ayaklanma hazırlığı içinde olduğu palavrasını sıkıyordu. 24 Şubat'ta polis komünist parti merkezini bastı. Goering pek yakında girişilecek bir komünist ihtilali ile ilgili önemli belgeler bulunduğunu iddia etti. Ama bunların neler olduğunu açıklamadı. Bupro vakasyon tutmayınca Goebbels yeni bir oyun tezgahladı. 27 Şubat'ı 28'ine bağlayan gece Alman meclis binası, Reichstag S.S.'ler tarafından kundaklandı. Hükümet bunu komünist ihtilalin başlangıcıymış gibi göstererek anayasal hürriyetleri ortadan kaldırıp "Olağan üstü hal" ilan etti. Yayınlanan kararnamede "Kişi özgürlüğü, fikirlerin serbestçe açıklanma hakkı, basın özgürlüğü üzerine sınırlar konulması, toplantı ve dernek kurma haklarının sınırlandırılması, posta, telgraf ve telefon muhaberelelerinde gizliliğin kaldırılması, ev arama izinlerine, müsadere ve mülkiyet sınırlamalarına kanuni sınırların ötesinde de müsadere edilmiştir." deniliyordu. Bağlıyan dönem yalnız Alman halkına değil, Dünya Halklarına kan kusturutan, 40 milyondan fazla insanın ölümlüne yol açan vahşetin ve zulmün en korkunç örneklerinin görüldüğü, emperyalist emeller uğruna dünyanın harp meydanına döndüğü bir dönemdi.

NAZİLER NE VAAT ETTİLER; NE OLDU?

Naziler iktidara geçtikten sonra sahtekarca vaatlerinin altında yatan halk düşmanı yüzleri açığa çıktı. Binlerce insan toplama kamplarına atıldı. İnsanları yakmak için özel fırınlar yapıldı. Akla gelmedik işkence ve öldürme yöntemleri geliştirildi. Naziler Almanya'yı ve işgal ettikleri ülkeleri tam bir hapishane ve mezahaba çevirdiler. Alman halkının ekonomik durumu Nazilerin vaatlerinin tersine gittiği dayanamaz bir hal aldı. 1933-35 arasında işçi ücretleri % 25-40 oranında düşürüldü. Üstelik gayri safi ücretlerin % 20-30'u da çeşitli isimler altında vergi diye kesiliyor. Çalışma süresi 10 saati buluyordu. 1934-1935'de çalışılmayacak derecede iş hastalığı yakanan işçi sayısı 1933'e göre % 20, 3 oranında yükseldi. İşçi sendikaları kapatıldı. Kasa sürede 16.000 küçük tüccar iflas etti. Tarım işçileri kölelik şartlarında çalıştırıldılar. Çıkarılan kanunlarla toprak sahiplerine işçilerle para cezası verme, dayak atma gibi feodal haklar tanındı.

HITLER'İN KANLI DİKTATÖRLÜĞÜNÜN SONU

Nazilerin dış politikası ise başka uluslara karşı düşmanlık ve emperyalist yayılma temeline dayanıyordu. Hitler Almanya'nın kurtuluşunun doğuda Sovyetler Birliği'nin işgalinden geçtiğini söylüyordu. Nazi Almanya 1936'dan itibaren gittiği dünya barışını tehdit eder oldu. Amerika, İngiltere, Fransa gibi emperyalist ülkeler Hitler'e, Sovyetler Birliği'ndeki proletarya iktidarını yok edecek bir güç gözüyle bakıyorlardı. Bu yüzden alttan alta prım veriyorlardı. Bu saldırgan politika bütün dünyayı kana bulayan, 40 milyon insanın ölümlüne yol açan, şehirlere haritadan silindiği, Avrupa'nın harabe haline geldiği ikinci emperyalist paylaşım savaşını doğurdu.

Savaşın ilk yılları Naziler için ardarda kazandıkları zaferlerle geçti. Ta ki, Stalingrad ölümlerine kadar. Stalin'in önderliğinde Sovyet halkı Stalingrad ölümlerine Nazi ordularına büyük bir darbe vurdu. Kızıl Ordu'nun kazandığı Stalingrad zaferi savaşın kaderini değiştirdi. Kızıl Ordu'nun doğu cephesinde kazandığı zaferler; müttefiklerin batıdan ilerlemesi Nazi imparatorluğunun sonunu getirdi. Hitler Berlin'deki sığınacağına Kızıl Ordu birlikleri tarafından kastedildi. Almanya'nın başına geçmesinden oniki yıl üç ay sonra 30 Nisan 1945 günü ağzına bir kurşun sıkarak intihar etti. Bir hafta sonra da Almanya teslim oldu.

REVİZYONİSTLERİN ÇABALARI FAŞİZME KARŞI EYLEM BİRLİĞİNİ ENGELLEYEMEZ

GAZİANTEP DE ANTİ FAŞİST YURTSEVER GÜCBİRLİĞİ KURULDU

Uzun zamandan beri Gaziantep'de, faşizme karşı mücadelede gücbirliği sağlamak için bazı dernek ve kuruluşlar tarafından çaba sarfediliyordu. Faşizmin tirmanışını artması bu çabaya hızlandırdı. Buna rağmen bir müddet devrimci, demokrat ve ilerici kuruluşlar arasında gücbirliği sağlanamadı. Bunun sebebi bizlerin ve diğer devrimci örgütlerin gücbirliği konusundaki tecrübesizliği ve esas olarak da revizyonistlerin, daha sonra da burjuva sosyalisti yeni revizyonistlerin bu çabalarını engellemeleriydi.

Bundan önceki gücbirliği kurma çabası, bizlerin de yanlış olarak bazı sloganların gücbirliğinin sloganları ola-

rak kabul edilmesi için ısrar etmemizi fırsat bilen başta revizyonist TSİP yöneticileri, daha sonra da yeni revizyonist İplik-İş ve Devrimci Kültür Derneği yöneticileri tarafından başarısızlığa uğratıldı. Ancak yurtseverliğin ve devrimciliğin bilincinde olarak faşist tirmanışa ve kıyımlara karşı yenden gücbirliği çağrısında bulunuldu.

Gücbirliği toplantılarında üzerinde tartışılması gereken şeyin sloganlar olmayıp, gücbirliğine katılan örgütlerin faşizme ve faşist tirmanışa karşı olan yanlarının üzerinde durulması gerektiği belirtildi. Ancak revizyonistler ve onların paraleline dü-

şenler peşinen gücbirliklerini ileride düzenleyecekleri eylemlerde sosyal emperyalizm ile ilgili sloganların kullanılmasını istemediler. TSİP revizyonistleri gücbirliğinin eylemlerinde sosyal emperyalizmin teşhiri ile ilgili sloganların kullanılmasını sağlanamayınca anti-faşist gücbirliğinden çekildiler. İplik-İş'in, DKD'nin ve TÖB-DE'rin bir kısım yöneticileri üç aşağı beş yukarı aynı şeyleri tekrarlayarak gücbirliğinden çekildiler.

REVİZYONİSTLERİN FAŞİZME KARŞI MÜCADELE EDEMEYECEKLERİ BİR KERE DAHA ORTAYA ÇIKTI.

Devrimciler bu günlerde Malatya'da, idil'de, İstanbul, Ankara ve daha bir çok ilimizde faşist saldırganların arttığını, yurtseverler ve başta işçi sınıfı olmak üzere bütün emekçilerin mücadelesini önlemek için oyunlar düzenlendiğini işi sürerek bütün dernek ve kuruluşlar arasında ortak ilkelere tesbit edilmesini istediler.

Sözlü ve yazılı sloganların üzerinde tartışılmamasını, bunun serbest bırakılmasını istediler. TSİP revizyonistleri gücbirliğinin eylemlerinde sosyal emperyalizmin teşhiri ile ilgili sloganların kullanılmasını sağlanamayınca anti-faşist gücbirliğinden çekildiler. İplik-İş'in, DKD'nin ve TÖB-DE'rin bir kısım yöneticileri üç aşağı beş yukarı aynı şeyleri tekrarlayarak gücbirliğinden çekildiler.

Böylece revizyonistlerin faşizme karşı mücadele edemeyecekleri bir kere daha ortaya çıktı. Çünkü eğer mesele yoğunlaşan faşist baskılar ol saydı, faşizme hedef olan herkesin anti-faşist gücbirliğine katılması ge-

rekirdi. Zaten devrimciler bu konuyu sürekli gözünde bulundurarak son derece esnek davranıyorlar ve faşizmin hedefi olan herhangi bir örgütün, gücbirliğinin dışında kalmasına sebep olacak davranışlardan kaçınıyorlar. Ancak revizyonistler şartlı mücadele ile ortaya çıkınca devrimciler onlara kararlılıkla karşı koydular. Sonuç revizyonistlerin kendilerini teçrit etmeleri oldu.

Daha sonra anti-faşist gücbirliği faşist baskıları ve kıyımları protesto etmek amacıyla en yakın tarihte bir gösteri düzenlemeyi ilke olarak kabul etti. Biz gücbirliğine katılanlardan beş dernek olarak bütün devrimci ve

yurtseverleri Gaziantep anti-faşist gücbirliğini desteklemeye ve her yerde anti-faşist gücbirlikleri oluşturmaya çağırırız.

YAŞASIN GAZİANTEP ANTI-FAŞİST GÜCBİRLİĞİ. KAHROLSUN FAŞİZM, KAHROLSUN FAŞİSTLER. NE AMERİKA NE RUSYA, YAŞASIN İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYESİ.

KADIN HAKLARINI KORUMA VE GELİŞTİRME DERNEĞİ

GAZİANTEP ÖDÜ-DER

UNALDI DEVRİMCİ KÜLTÜR DERNEĞİ

DÜZTEPE HALKA YARDIMLAŞMA VE KÜLTÜR DERNEĞİ

GAZİANTEP YÜKSEK ÖĞRENİM DERNEĞİ

SIYASİ TUTUKLULAR

KATLIAMLARI PROTİSTO İÇİN

açlık grevine başladı!

YÜKSELEN FAŞİST BASKILAR VE ESTİRİLEN TERÖR HALKIMIZIN MÜCADELESİNİ DURDURAMAYACAKTIR!

Bizler, Sağmacılar'da yatan 27 siyasi tutukluymuz. Malatya, Adıyaman, Zeytinburnu ve Tophane olaylarını ve her geçen gün artan faşist baskı ve uygulamaları protesto etmek amacıyla 3 Şubat'ta açlık grevine başladık.

Açlık grevinde bizimle beraber, diğer suçlardan yatan arkadaşlarımız da var. Yüz kişi kadar başlattığımız eylemi kamu oyuna duyuruyor. Mücadelemiz sadece dışarıda değil, burada da devam ediyor. Dışarıdaki devrimci arkadaşlarla beraberiz. Başlattığımız 5 günlük mücadeleye, sizlerle beraberliğimizi, halkımızın yanında olduğumuzu göstermek içindir.

Yükselen faşist baskılar ve estirilen terör halkımızın mücadelesini durduramayacaktır!

KAHROLSUN FAŞİZM!
YAŞASIN HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASI MÜCADELESİ!

SAGMACILAR CEZAEVİNDE AÇLIK GREVİNDE OLAN TUTUKLULAR

HALKIN KURTULUŞU'NUN NOTU: Tutuklular, açlık grevine başladıklarını bir çok gazeteye bildirmelerine rağmen, bunun basında yer almadığını söylüyorlar.